

תת"ע 3775/03/17 - מדינת ישראל נגד אבו עשיבה עבד אללה

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 3775-03-17 מדינת ישראל נ' אבו עשיבה עבד אללה
תיק חיצוני: 90114015606

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אלון אופיר
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשמים אבו עשיבה עבד אללה

החלטה

129371ב5

בפני בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש לאחר שלא התייצב למשפטו.

בהתאם לחוק - סעיף 130 (ה) בחוק סדר הדין הפלילי:

"נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע".

ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נגד מד"י, קבע בית המשפט העליון שני מבחנים ובהתקיים אחד מהם יהיה מקום לביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם (המבחנים נגזרו מסעיף 130 (ה) בחסד"פ): הראשון - קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש למשפטו. השני - גרימת עיוות דין למבקש כתוצאה מאי ביטול פסק הדין.

בפרשה שבפני **זומן** המבקש כדין למשפטו (ב"כ המדינה בתגובתו צרף העתק של אישור המסירה אשר חזר "לא נדרש") בהתאם לכתובת שמסר.

בהישען על תקנה 44א בתקנות סדר הדין הפלילי, לא הראה המבקש בכל דרך כי לא קיבל את הזימון מסיבה שאינה תלויה בו. ההזמנה נשלחה כדין, ועל פניו נמנע המבקש מלקחת את זימונו למשפט.

ביחס לשאלת עיוות הדין שלכאורה נגרם מעצם ההרשעה או מרף הענישה - לא הראה המבקש בכל דרך כי עיוות דין כזה נגרם לו.

הטענה הכללית לפיה ברשותו "טענות טובות מאד" שיובילו לזיכוי, אינה נשענת על כל ראיה ממשית ולמעשה המדובר בטיעון ריק מתוכן.

ביחס לקנס אשר נגזר, המדובר בענישת המינימום הקבועה בחוק, כך שגם בעניין זה, לא מצאתי כל עיוות דין אשר נגרם למבקש.

מכל האמור לעיל, התנגדות המדינה מתקבלת, והבקשה נדחית.

להודיע לצדדים תוכן ההחלטה.

ניתנה היום, י"ב סיוון תשע"ז, 06 יוני 2017, בהעדר הצדדים.